

SỐ - 43 NGÀY 21 THÁNG 12 NĂM 2012

Thiên Đường Vô Vi Denmark sẽ đóng góp, tiếng nói chơn tình của tâm linh. Ước mong sự hợp tác và đóng góp chung tình, cùng hành giả Vô Vi, trong xây dựng chung cho nền đạo pháp ở mai sau.

**Tình Đạo
Kệ**

**Đạo tình sáng tỏ, tựa trăng sao
Ánh sáng từ bi, toả nhiệm màu
Sắc không, không sắc, ta thời luyện
Trí huệ khai thông, chuyển thanh đài**

**Kính bái
Con; Lê Thành Lợi**

Con; Bạn đạo Lê Thành Lợi: Đóng góp câu hỏi tâm linh của bạn đạo bốn phương. Mục giải đáp thắc mắc về tâm linh sẽ là phương châm giải độc cho ngũ tạng và nội tâm. Giúp hành giả tu thiền giải thông mọi uất khí trong con người. Đây là luồng điển của Đại Bi quang phổ. Cúi mong tấm lòng thành của quý bạn đừng cắt xén hay thêm bớt.

Yêu cầu bạn vui lòng giúp tôi và giải thích thắc mắc. Xin cảm ơn.

391. *Hỏi: Tình đạo là gì ?*
392. *Hỏi: Đạo tình ta, là sao?*
393. *Hỏi: Người không có tình đạo là sao?*
394. *Hỏi: Làm sao có được tình đạo tốt đẹp?*
395. *Hỏi: Tại sao, anh Thành Lợi giúp người ta tu?*
396. *Hỏi: Tu để làm gì?*
397. *Hỏi: Bần đạo là sao?*

BẠN ĐẠO HỎI**THÀNH LỢI ĐÁP**

<p>Odense, ngày 12/12/2012</p> <p>391. Hỏi: Tình đạo, là gì?</p> <p>Đáp: Dạ thưa, Là tình con người, bằng hữu, không phân chia.</p> <p>Kệ.</p> <p><i>Đạo tình bằng hữu, khó tìm ra Niếp sống đạo ta, vẫn thật hòa Anh có, tôi không, tôi vẫn mến Thực hành bằng hữu, đạo tình ta</i></p>	<p>Odense, ngày 13/12/2012</p> <p>392. Hỏi: Đạo tình ta, là sao?</p> <p>Đáp: Dạ thưa; Đạo tình Trời không nở, gây sát hại.</p> <p>Kệ.</p> <p><i>Hành trì mới biết, lý đạo ta Khó khổ Bác qua, vẫn chung nhà Tương ngộ đạo tình, con diễn giải Thiên tu thanh tịnh, Bác vượt qua</i></p>
<p>Odense, ngày 14/12/2012</p> <p>393. Hỏi; Người không có tình đạo là sao?</p> <p>Đáp: Dạ thưa; Người không có tình đạo, thích giành giật, hơn thua.</p> <p>Kệ.</p> <p><i>Đạo tình không có, thích cạnh tranh Tham danh tranh đoạt, vẫn thực hành Cứ thế mà hành, trong bốn đạo Tình tu không có, đạo hơn thua</i></p>	<p>Odense, ngày 15/12/2012</p> <p>394. Hỏi. Làm sao có được tình đạo tốt đẹp?</p> <p>Đáp: Dạ thưa; Bác tu theo đường lối Vô Vi vạch rõ là.</p> <p>Kệ.</p> <p><i>Thanh lọc điển hồn, mới sáng trong Khai tâm mở trí, Bác một lòng Quyết chí Bác hành, theo nguyên tắc Đạo tình sáng đẹp, Bác vị tha</i></p>
<p>Odense, ngày 16/12/2012</p> <p>395. Hỏi: Tại sao, anh Thành Lợi giúp người ta tu?</p> <p>Đáp: Dạ thưa; Giúp người tu đạt, là việc tốt của bản đạo.</p> <p>Kệ.</p> <p><i>Giúp người tu đạt, vốn của con Giúp đỡ cho nhau, mới gọi là Bằng hữu khó tìm, nay đã gặp Giúp nhau thanh nhẹ, trở về Trời</i></p>	<p>Odense, ngày 17/12/2012</p> <p>396. Hỏi: Tu để làm gì?</p> <p>Đáp: Dạ thưa; Minh tu, để cứu mình, thoát kiếp người và đóng góp cho Thượng Đế.</p> <p>Kệ.</p> <p><i>Tu cho giải thoát, kiếp con người Có xác có hồn, không tu, uống Mai kia một nợ, khỏi phải buồn Thiên Đàng mở rộng, đón mình sang</i></p>

Odense, ngày 18/12/2012

397. Hỏi: Bần đạo là gì?

Đáp; Dạ thưa. Là không có gì.

Kệ.

*Hai tay nắm lấy, đạo không lời
Bần hàn thanh nhẹ, đạo chơi với
Mai kia một nợ, rên thân đức
Kim cương sắt thép, đạo yêu đời*

Odense, ngày 19/12/2012

398. Hỏi: Kim cương bất hoại là gì?

Đáp; Dạ thưa. Điển sanh tử, nó đúc thành.

Kệ.

*Hai mùa mưa nắng, vẫn thực tu
Sống thác thế gian, chẳng thiết bàn
Nhíu mắt ngắm nhìn, trong vũ trụ
Sanh sanh tử tử, vẫn hiên ngang*

Odense, ngày 20/12/2011

399. Hỏi: Đạo yêu đời là sao?

Đáp; Dạ thưa. Thông đạo thì quý yêu đời.

Kệ.

*Đạo tình xinh đẹp, chẳng rời xa
Đời tặng cho ta, một món quà
Quý giá vô vàng, rưng nước mắt
Ngâm nga thâm lặng, đạo tình ta*

Odense, ngày 20/12/2011

400. Hỏi: Giáng sinh này 2012, Bạn làm gì?

Đáp; Dạ thưa. Lúc nào con, cũng cầu nguyện cha mẹ và cảm ơn Mẫu Mẹ bề trên.

Kệ.

*Giáng lâm sống với Mẫu, Mẹ hiên
Khai triển chơn hồn, học phép thiên
Tái ngộ tiên duyên, thiên định sẵn
Cảm ơn Mẫu, Mẹ, dạy con hiên*

Địa chỉ

Le Thanh Loi
62. LAERKEPARKEN 1.TH
5240. ODENSE. NØ
DENMARK

Email: bandao4p@gmail.com

TÂM TRUYỀN – THANH ĐIỂN

TÂM TRUYỀN - THANH ĐIỂN

Thưa Cô Bác Anh Chị bạn đạo thân mến.
Phật dạy chữ, không, cái gì cũng không. Mình nghe, sao kỳ lạ!

Ở thế gian dạy cái **Có**, ngược lại ở Thiên Đàng, Phật dạy cái **không**. Nên nó ngược lại và rất khó nghe nên gọi là ” Phật pháp nan văn ”. Giải thích rõ ràng, tường tận mà thế gian không hiểu, không biết cái lý của nhà Phật. Muốn biết chuyện Thiên Đàng huyền bí thì mình nên tra xét. Đúng hay sai!

Nếu đúng như những gì, người đi trước đã đạt, đã thành công. Thì mình đi sau, nên hành, hưởng lấy. Đỡ mất công tìm kiếm.

Phật thì dùng điển quang truyền pháp, Phật không có hành như Thiên Tiên. Thiên Tiên hoá phép, người phàm còn không thấy. Thì làm sao, mắt trần mình thấy được các vì Phật thì dụng điển quang.

Mình hành như Phật nói thì mình sẽ thấy hai bên.

Phật đã quán thông ngũ hành, giải thoát. Thì Phật không phải làm như Thiên Tiên cho mình coi, mình thấy.

Tiên còn tham, làm phép lạ. Còn Phật thì không.

Vì, sự biến hoá phép lạ, sẽ hơn thua, sẽ bị tan biến và chưa giải thoát.

- Nên Phật dạy chữ không.

Chữ không, mình cần phải hành, là sao?

Thì Phật Ngài đã nói, Ta nói các người đừng có tin Ta, đừng có nghe Ta và kể cả những điều giáo lý của Ta. Sau bốn mươi chín năm Ngài thuyết pháp và cuối cùng kết luận, trước đám đông, khi viên tịch.

Trong bốn mươi chín năm Ta không có nói cái gì hết. Cả một đám đông bàng hoàng trước lời di ngôn đó. Cho tới bây giờ, hậu thế vẫn không sao hiểu nổi, Ngài nói như vậy với ngụ ý gì.

Đừng nghe Ta, đừng tin Ta và kể cả giáo lý của Ta. Mà Ta không có nói cái gì hết.

Địa chỉ

Le Thanh Loi
62. LAERKEPARKEN 1.TH
5240. ODENSE. NØ
DENMARK

Email: bandao4p@gmail.com

Bởi vì, Ông Phật biết, sau này người tu, pha chế thêm, mượn lời Phật, nói là kinh Phật, lợi dụng Phật làm tiền. Làm đi sai đường lối Phật dạy. Và lại ngày xưa, không có giấy, không có ấn chứng, không có chữ ký, chỉ truyền tâm thôi.

Nên Ông Phật nói như vậy. Là răn mình, đời sau có kinh giả. Kinh giả thì in ra thiếu gì, trên thế gian. Kinh sách nào mà nói chung chung, nói không không là kinh giả.

- Kinh giả là kinh, không có ấn chứng, không có chữ ký. Đọc hoài, hành hoài mấy ngàn năm, tu không đạt, tu không biết.

Đừng nghe Ta, đừng tin Ta và kể cả giáo lý của Ta. Mà Ta không có nói cái gì hết.

Phật truyền TÂM có một chữ là **KHÔNG** để nhớ, khó HÀNH. Chứ không có dạy gì hết. Rốt cuộc là vậy. **Người nào gan dạ, tu thì được.**

Dạy cái kiểu gì mà kỳ vậy. Nếu mà chơn chánh, chất phác như Ngài, chỉ học cái **không** thôi thì được rồi.

Bởi vì, cái tâm của Phật là cái tâm **không**, hông có cái gì hết. Nên Phật Ngài mới nói, đừng có tin cái gì Ngài nói.

- Có nghĩa là. Đừng bao giờ ôm lý thuyết Ngài mà không hành.
- Nên coi sự **hành của mình** là quan trọng.

Mình lấy cái tâm **không** của mình, nghĩ và thực hành đúng như cái tâm **không** của Phật, thì có kết quả ngay.

Đừng có bước thêm bước nữa là hư chuyện.

Tại vì, người phạm quen cái tánh suy nghĩ, viển vong. Đem cái học thức trần gian mà luận thuyết ông Phật. Người phạm lý luận tầm lum, làm sao mà xét đoán ông Phật nổi mà xét.

Chỉ có ông Phật, với ông Phật xét nhau thôi hoặc là Ngài Thượng Đế, xét ông Phật. Chứ người phạm làm gì có tư cách xét ông Phật. Người phạm nên hành theo Phật pháp thôi.

Sau này mới thấu đáo. Lời Phật là ” **Bất khả luận bàn**” có nghĩa là chỉ có hành thôi, thì sẽ đạt. Không nên bàn, bàn là sai. Tại sao, vì tâm con người quá trần trọc.

Bộ ông Phật, ông dạy chữ không, như vậy là ông gạt chúng sanh sao!

Ông dạy mà ông nói rằng **không**. Nên chúng sanh nghi ngờ cái chữ **không**. Nên chấp vào cái **Có**, nên không thấy tâm Phật ở đâu. Rồi lý luận cho nhiều, nếu mà nghĩ tâm **không** như Phật

Địa chỉ

Le Thanh Loi
62. LAERKEPARKEN 1.TH
5240. ODENSE. NØ
DENMARK

Email: bandao4p@gmail.com

dạy, hành thì chết đói sao.

Tu mà còn sợ đói, sợ chết thì làm sao bước qua cái không của nhà Phật. Sợ chết, sợ đói là mình còn nghĩ là còn. Là còn cái xác, cái xác là cái **có**, đúng không thì làm sao đi tới tâm **không** của Phật dạy.

- **Tại sao**, Ngày xưa, Phật khuyên mình, đừng nghe giáo lý của Ngài?

Kết luận:

- Việc thứ nhất là Ngài không viết kinh, kinh sau này là giả mạo.
- Việc thứ hai là tu lý thuyết giả.
- Có ai dám khẳng định, đó là kinh thật không. Trừ ra mình là Ông.
- Có ai thấy ông Phật thời xưa không! Kinh Phật thời xưa không!
- Ai mà cố ý dùng kinh giả, **kinh không có chữ ký, không có ấn chứng**, kinh nói chung chung, mà nói đó là kinh Phật là có tội.

Đời mới, mình nên nghiên cứu kinh mới, có chữ ký, có ấn chứng đàng hoàng. Thời đại này con nít, văn minh rồi. Không còn sợ là kinh giả mạo nữa. Tu khỏi làm.

Ngày nay tân tiến hơn, có giấy mực, con giải thích cho Cô Bác Anh Chị thấy. Cảnh ngày xưa và hiện giờ. Cảnh Phật truyền tâm. Truyền một chữ KHÔNG.

Phật truyền tâm bằng lời mà không thấy ông hiện hình ” Ông dạy, mà mình đâu có thấy Ông ở đâu, thế mới nói. Truyền gì mà kỳ lạ. ”Tâm tâm tương ứng” ngay chỗ này. Con nói như vậy, cho đời sau, học được.

Nếu Bác hành như trên, theo lời mình giải thì Cô Bác Anh Chị, đạt được Vô Tự Chơn Kinh, ngay chỗ này. Bữa nay con trình truyền, Vô Tự Chơn Kinh cho thấy.

- Bác học cái không, trong lúc Bác hành, Bác đạt. Thì có phải Vô Tự, kinh không chữ, không? Kinh này trần gian hiếm người đạt.
- Bác thấy nó có, mà nó không. Là kinh Vô Tự.
- Sau này Vô Tự chơn kinh, sẽ biến thành Hữu Tự chơn kinh. Như con đang chứng cho Bác thấy. Con đã dùng Vô Tự Chơn Kinh, biến ra Hữu Tự chơn Kinh.

Phật dùng điển quang để dạy, dạy trong giới huyền bí, vô hình và hữu hình. Bác tu cao thì Bác chứng hai phần này.

- Vô hình, thiên nhãn, thiên nhĩ Bác nghe, thấy được âm thanh truyền trong cõi Hu Không.
- Hữu hình thì lỗ tai, con mắt, có lúc Bác nghe được và thấy chữ hiện ra, điển văn Phật. Bằng ánh sáng chữ vàng, chạy ngay vào đệ tam thần nhãn Bác.

Địa chỉ

Le Thanh Loi
62. LAERKEPARKEN 1.TH
5240. ODENSE. NØ
DENMARK

Email: bandao4p@gmail.com

Tóm lại.

Phật dùng điển quang để truyền.

Ngài dạy theo cái kiểu ở thế gian này không có giống trường phái nào hết. Bởi vì, cái chơn lý của nhà Phật là trong cái **không**, mà từ từ nó hiện ra cái **có**. Còn khôn vũ trụ này là cái không vĩ đại.

Thì học cái không, chỗ nào lại không có.

Từ cái chỗ, Ngài dạy cái không, mà Ngài nói đừng có tin, thì kẻ cũng như là không. Mình thực hành y như Ngài nói thì có kết quả như lời Ngài.

Rồi mình đem lời thực hành của mình đạt nói lại, như lời của Ngài nói thì mọi người lại không tin. Vì họ, còn tâm trần.

Thì mình cũng nói y như lời Ngài nói ” Đừng có tin tôi ” hãy tự thực hành và tự kiểm chứng lấy hay hơn người khác nói.

Cái chỗ mắc gút là ngay chỗ ” **Đừng có tin tôi** ” là **mật khuyết** ngay chỗ này. Ngay cái chỗ này là nói thẳng, tức là pháp môn **trực đáo chơn tâm** mà ngày xưa Đức Phật Thích Ca truyền cho Ma Ha Ca Diếp.

Phật nói thiệt, mà Anh không tin. Thì Phật đâu có, cần gì, mà phải nói thêm, cho Anh tin, cái không, nhà Phật.

Vả lại, mình là gì, đối với Phật. Mình là Cha, Mẹ của Phật, sao?. Mà tại sao, Phật phải hết lòng, vì mình, **khí mình không tin.** Nên Ông nói, như vậy, **đừng có tin Ta.** Cho những người, **không tin Phật.**

Phật khuyên, **Hãy hành!** thì cũng tha thiết lắm rồi. Còn đòi hỏi gì nữa.

Phật khi giảng pháp. Bị người ta, khinh khi, mắng nhiếc, đồ khùng điên.

- Như vậy, Phật có khuyên nhiều lời thêm, hết lòng, cũng vô dụng, **đối với người không tin.** (Bữa nào, Bác thử khuyên người nào thì biết liền).

Nói thẳng là trực đáo chơn tâm, không che giấu như những pháp môn khác. Những pháp môn nào mà còn che giấu, tức là chưa có đạt, chưa có hoàn hảo, nên úp úp mở mở. Nói thì không dám nói, hành thì không dám hành.

Nếu pháp môn Bác, thành đạt, tốt, hoàn hảo thì đem ra công hiến cho mọi người cùng hưởng, chứ tại sao không dám nói.

Mình tu Vô Vi cũng giống như bên khoa học, họ có cái gì mới phát minh thì họ đem cho coi,

Địa chỉ

Le Thanh Loi
62. LAERKEPARKEN 1.TH
5240. ODENSE. NØ
DENMARK

Email: bandao4p@gmail.com

cho thử hết, chứ họ không có giấu diếm.

- Tu mà còn cất giấu là tu ích kỉ, tu không đạt.

Pháp môn Vô Vi là bày ra trước mặt mà dùng cái tâm phạm, tham lam thì không bao giờ mà lấy được bửu bối của Vô Vi.

Bửu bối của Vô Vi là trước mắt, muốn lấy được bửu bối của Vô Vi phải mở ra **đệ tam thân nhân**.

Pháp môn này, chỉ có Vô Vi mới đi trong con đường trực đạo chơn tâm.
Đi trong cái không, để hành.

Học trong cái không của nhà Phật, mà hành thì mới thấu triệt cái không, trong thực hành và nghiêm chỉnh chấp hành, để thấy cái có, hiện tại trước mắt ta, trong cõi huyền bí.

Chân lý của Vô Vi là siêu thượng thừa.

” Nó nói là không, nó không là nói ”. Nó nói là những gì nó thấy hiểu rõ trước mắt nó.

Nhưng mà ở trong cái **không** thì nó thấy tất cả.

Vô Vi khoa học huyền bí, dạy cái không.

Hành cái không, rồi không nữa và hành không còn gì, để hành nữa thì mới tới đích.

Từ đó mình nhận thức rõ ràng , trong thực hành để kiểm chứng. Từ đây điển quang mới phát triển đi lên, vô cùng tận và hoà vào vũ trụ càn khôn.

TÂM TRUYỀN – THANH ĐIỂN

*Dạy cho, trăm nét đủ điều
Dạy cho, nhịn nhục chuyên cần đôi trao
Dạy cho, thuận đẹp tình siêu
Dạy cho, êm ấm gia đình yên vui*

*Tâm không, chẳng nói đủ điều
Tâm không, soạn vở hằng ngày mỗi đêm
Tâm không, cố gắng im lìm
Tâm không, cứ học, chữ từ lạ ghê*

*Không Thầy, không Mẹ, không Cha
Không trường, không lớp, không người thân yêu*

Địa chỉ

Le Thanh Loi
62. LAERKEPARKEN 1.TH
5240. ODENSE. NØ
DENMARK

Email: bandao4p@gmail.com

*Không thương, không ghét, không sầu
Không vương, không vấn, không màn đờn đau*

*Tu sao, lại thấy lạ kỳ!
Tu sao, lại có, có hoài, không thôi!
Tu sao, lại có, lại không!
Tu sao, hiểu thấu, thật là ngộ ghê!*

*Không đây, mà có hẳn hoi
Không đây, mà có một nhà tình thương
Không đây, sao lạ sướng vui
Không đây, mà có, có hoài vô biên*

*Phật cho, tất cả là không
Phật cho, thế giới này là uyên hư
Phật cho, Phật vẫn là không
Phật cho, cái có, cái không, vận hành*

*Kính bái
Lê Thành Lợi*